

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **R. P.**, zastoupené JUDr. Milanem Davidkem, advokátem se sídlem Stallichova 11, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčném právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2012, čj. MPSV-UM/1220/12/9S-HMP, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 10. 2013, čj. 2 Ad 22/2012 - 231,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu JUDr. Milanu Davidkovi, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad městské části Praha 12 rozhodl dne 11. 10. 2011 pod čj. 14719/2011/AAL o poskytnutí dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvku na živobytí žalobkyni od července 2007 ve výši 336 Kč.

[2] Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 12. 3. 2012, čj. MPSV-UM/1220/12/9S-HMP, zamítlo odvolání žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 23. 10. 2013, čj. 2 Ad 22/2012 - 231.

[4] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) blanketní kasační stížnost. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 3. 2. 2014, čj. 8 Ads 11/2014 - 10, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek městského soudu. Soud stěžovatelku současně poučil, že pokud neodstraní vady kasační stížnosti, soud kasační stížnost odmítne.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při

jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[7] Nejvyšší správní soud obdržel dne 16. 3. 2014 prostřednictvím veřejné datové sítě doplnění kasační stížnosti, které stěžovatelka zaslala bez použití zaručeného elektronického podpisu. Stěžovatelka následujícího dne předala doplnění kasační stížnosti k poštovní přepravě. S ohledem na § 37 odst. 2 větu druhou s. ř. s. je tak třeba vycházet z toho, že stěžovatelka podala kasační stížnost dne 16. 3. 2014.

[8] Usnesení čj. 8 Ads 11/2014 - 10, jímž byla stěžovatelka vyzvána k doplnění kasační stížnosti v měsíční lhůtě, bylo ustanovenému zástupci stěžovatelky doručeno dne 10. 2. 2014. Lhůta pro doplnění kasační stížnosti proto uplynula dne 10. 3. 2014. Stěžovatelka v této lhůtě nevyužila možnosti požádat o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti dle § 106 odst. 3 s. ř. s. Jelikož stěžovatelka doplnila kasační stížnost až dne 16. 3. 2014, učinila tak opožděně, pročež k tomuto podání nelze přihlížet.

[9] Neodůvodnění blanketní kasační stížnosti ve stanovené době brání jejímu věcnému projednání, neboť se jedná o nedostatek podmínek řízení, který nebyl ani přes výzvu soudu odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl ve smyslu § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Stěžovatelce byl usnesením městského soudu ze dne 14. 2. 2013, čj. 2 Ad 22/2012 - 212 ustanoven k zastupování JUDr. Milan Davídek. V takovém případě obecně platí, že hotové výdaje a odměnu za zastupování hradí stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). S ohledem na skutečnost, že doplnění kasační stížnosti bylo podáno opožděně a nebylo tak možné se věci zabývat meritorně, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že úkony učiněné ustanoveným zástupcem (podání blanketní kasační stížnosti a její opožděné doplnění) nelze hodnotit jako účelné. Naopak lze konstatovat, že ustanovený zástupce nedostál své povinnosti, kterou je hájit zájmy klienta a poskytovat mu odbornou a včasnou právní pomoc (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2013, čj. 9 Azs 10/2013 – 21, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se ustanovenému zástupci stěžovatelky odměna za zastupování nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu